

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δο 8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διευθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902. Ὅφειλον δὲ οἱ ἀποθνήσκοντες τὰ ἔγγραφα συνδρομητῶν τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἀπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ ἐπέτειος τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνάδοι τοῦ Σουλτάνου.—Ὁ καίμακάμης Πωγωνίου.—Τὰ κατὰ τοῦ γιούζμπαση μέτρα.—Ὁ Χότζας καὶ οἱ κάτοικοι.—Φόνοι εἰς Βοῦνον Χειμάρρας.—Ἡ γεωργία.—Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ μονοπωλείου.—Ἱταλικὴ σχολή.—Ἐπιστάδιον μεταξὺ Ὁσμάν πασᾶ καὶ Ἑσάτ.

Ἡ ἐπέτειος τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνάδοι τοῦ Σουλτάνου ἐωρτάσθη ἐνταῦθα ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη. μετὰ τῆς αὐτῆς λαμπρότητος καὶ ἐπιβολῆς. Ὁ γεν. Διοικητὴς Ὁσμάν πασᾶς ἐδέχθη τὰς εὐχὰς τοῦ προξενικοῦ σώματος, τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν, Ἑλληνο-νοιο μνητροπολίτου, ραβίνου καὶ Σέχη, τῶν διοικητῶν τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ὑπαλλήλων. Τὸ δὲ ἐσπέρας τὰ δημόσια ἡμεροσήμερα ἦσαν φωταγωγημένα. ὡσαύτως αἱ οἰκίαι τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν προκρίτων πάσης ἐθνικότητος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐδόθη ἐντολὴ ὅπως εἰς τοὺς ἐκτίσαντες τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ποινῆς αὐτῶν ἐν τῇ φυλακῇ δοθῇ χάρις.—Ὡς δὲ ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς καὶ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν Κονίστης, Πωγωνίου, Ἀργυροκάστρου, Δελβίνου, Πρεμετῆς Αὐλῶνος κτλ. ἡ ἐροτὴ διεξήχθη μετὰ τῆς αὐτῆς λαμπρότητος.

Εἰς τὸ Πωγωνίον διωρίσθη νέος καίμακάμης ὅστις πρὸ πολλοῦ ἀφίκετο καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Εἶνε πολὺ νέος καὶ ἀπόφοιτος τῆς ἐν Κων/πόλει σχολῆς ἐξ ἧς ἐξέρχονται διοικητικοὶ ὑπάλληλοι. Ἐκ τῶν πρώτων διαβημάτων αὐτοῦ ἀποδεικνύεται ὅτι προσπαθεῖ νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἔχνη τοῦ γενικοῦ ἡμῶν διοικητοῦ, τιμωρῶν ἐκείνους ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων οἵτινες παραβιάζουν τὸ καθήκον αὐτῶν καὶ καταπιέζουν τοὺς κατοίκους ἀντὶ νὰ προστατεύουσιν αὐτοὺς καὶ νὰ παρέχωσι πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν. Ἐσχάτως ἐγένετο αὐτῷ γνωστὸν ὅτι ὁ γιούζμπασης εἶχε καταστῆθαι δεινὴ μάστιξ τῆς ἐπαρχίας Πωγωνίου. Ἀδίκως καὶ ἄνευ λόγου ἔδειρε τοὺς χωρικοὺς, καταπιέζει ποιμένας, ἀγροφύλακας κτλ. ὅπως, οὕτως, κατορθοῖ νὰ φορολογῇ αὐτοὺς εὐρίσκων διάφορα προσχήματα καὶ ἐπινοῶν ἀνυποστάτους κατηγορίας. Ταῦτα περιῆλθον εἰς γνῶσιν τοῦ νέου καίμακάμη. Τί δὲ ἐπραξεν; ὅπως ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν ἀπέστειλεν, ὡς ἤκουσα πρὸς ἀνάκρισιν εἰς τὰ διάφορα χωρία οὐχὶ ἓνα τῶν ὑπαλλήλων ἀλλὰ χοντζά τινά. Ὁ χοντζας οὗτος περιῆλθε τὰ διάφορα χωρία καὶ προσεκάλεσε τοὺς κατοίκους καὶ ἐν γένει πάντας τοὺς τυχόν παθόντας νὰ ἀναφέρωσι τὰ παράπονα αὐτῶν. Ὅντως πάντες, ἔχοντες πεποιθῆσιν εἰς τὴν εὐλικρίνειαν τοῦ χοντζά καὶ τὴν φιλοδικαιοσύνην αὐτοῦ προσήρχοντο καὶ ὑπεβάλλοντο ὑπ' αὐτοῦ εἰς λεπτομερῆ ἀνάκρισιν ἣτις συνετάσσετο καὶ ὑπεγράφετο. Τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων τούτων ὁ καίμακάμης θὰ ὑποβάλῃ

εἰς τὸν γενικὸν διοικητὴν ὅστις θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης τοῦ γιούζμπαση. Εὐχάριστον δὲ εἶνε τὸ μέτρον τοῦτο διότι οἱ κάτοικοι ἐνθαρρύνονται καὶ δύνανται εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐλπίζωσιν ὅτι ὁσάκις ἀδικῶνται ὑπὸ τινος ὑπαλλήλου θὰ ἐπέρχεται αὐστηρὰ κατ' αὐτοῦ τιμωρία. Τοιοῦτοτρόπως θὰ περιορισθῶσιν αἱ ἀδικίαι καὶ αἱ καταπιέσεις εἰς ἃς πολλοὶ τῶν διοικητικῶν κλ. ὑπαλλήλων ἔχουν μεγίστην κλίσιν.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς τὸ Βοῦνο ἐν παιδίον παίζον ἐντὸς τῆς ἀρχαίας οἰκίας τοῦ πολλοῦ ἀποθνήσκοντος ἀποστράτου ἀξιωματικοῦ τῆς φάλαγγος Πήλιου Σάββα ἐκρινήθη καὶ διεδόθη ὅτι κρημνησθὲν ἀπέθανεν καὶ ἀμέσως ἐκ τῆς διχόσεως ταύτης ἐπλήσθη ἡ οἰκία γυναικῶν θρηνοῦσῶν. Ἐνεκεν δὲ τῆς σαθρότητος τοῦ πατώματος κατέπεσε τοῦτο καὶ μέγα μέρος γυναικῶν βλάψας ἐτραυματίσθη ἀλλὰ ἡ κίνδυνον μεγάλων ἐκ τῶν τραυμάτων τῆς διατρέχουσας εἶνε ἡ σεδασμία γραῖα Κοντίλο Τζούρα θυγάτηρ τοῦ περιφανοῦς καπετάν Πήλου Τζούρα καὶ μήτηρ τῶν τιμόντων τὴν πατρίδα τέκνων Ἀλεξίου, Ἀναγνώστου.

Ἡ γεωργικὴ παραγωγή καὶ ἐφέτος ἐλείπειν ἐν Ἡπείρῳ. Καὶ πῶς νὰ προαχθῇ ἡ γεωργία ἀφοῦ οὐδὲν οὐδέποτε προστατευτικὸν μέτρον ὑπὲρ αὐτῆς ἐλήφθη; αἱ περισσότεροι ἄμπλοκοι νοσοῦσι ἀνιάτως σχεδὸν δὲ κατεστράφησαν εἰς τὰς περισσότερας μερὲς χωρὶς οὐδὲν νὰ ληρθῇ ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων μέτρων πρὸς διάσωσιν. Οἱ χωρικοὶ πένονται εἰς ἐπίμετρον δὲ τούτων δὲν ἐπωλήθη ἐγκαίρως ἡ δεκάτη τῶν περισσότερων χωρίων.

Ὀχληρότατοι καὶ ἀνυπόφοροι ἀπέδρασαν καὶ οἱ φύλακες τοῦ Μονοπωλείου τῶν καπνῶν. Ὅπου καὶ ἂν σταθῇτε ὅπου καὶ ἂν εἰσέλθῃτε θ' ἀπαντήσετε τοιοῦτους ἐρχομένους βαρβάρους καὶ αὐθαριεῖτας καὶ σὺς καταβιάζουσιν ἀπὸ τὸ ζῶον σας ἢ τὴν ἡμαξίαν σας καὶ σὺς ἀπαιτοῦσι ν' ἀνοίξῃτε τὰς ἀποσκευὰς σας ἢ νὰ ἐκφορτώσῃτε τὸ φορτίον σας ἐκφορτώνετε ἐρχονται καὶ ἀνακατεύουσι τὰ πράγματά σας καὶ σὺς ἀφίνουσι εἰς τὸν δρόμον καὶ φεύγουσι καὶ ζητοῦντες μάλιστα καὶ τὸ ἀναπόφευκτον μπαχτίσι διὰ τὸν κόπον των.

Ἡ Ἱταλικὴ σχολὴ ἣτις λειτουργεῖ μὲ τὰς θύρας κλειστάς, ἔχει μόνον εἰκοσι περίπου μαθητὰς ἀγνώστου προελεύσεως οἱ περισσότεροι τούτων λέγεται ὅτι εἶναι Ἑβραῖοι σκοπὸς τῶν ἐν αὐτῇ φοιτῶντων εἶνε νὰ πληρώσωσι τὴν κοιλίαν των ἄρτου ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην εἶνε κάπως φιλανθρωπικὸν τὸ ἔργον τῆς. Ἐπίκειται ὅμως τὸ κλείσιμον αὐτῆς ἀφ' ἐνὸς μὲν διότι ἡ Τουρκικὴ κυβερνήσις δὲν τὴν ἀναγνωρίζει, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι καὶ οἱ ὀλίγοι πένητες μαθηταὶ παρ' ὅλην τὴν δυστυχίαν των δὲν ἐννοοῦσι βεβαίως ν' ἀρνηθῶσι τὴν θρησκείαν των καὶ τὸν ἐθνισμόν των ὥστε ὁ θόρυβος ὃν προκαλεῖ περὶ ἐαυτὸν καὶ τὸ θνησιγενὲς δημιούργημα τοῦ ὁ πρόξενος τῆς Ἱταλίας εἶνε βεβαίως μάταιος καὶ ἀλυσιτελής.

Ἡ ἀνέγερσις τῆς Ζωσιμαίας σχολῆς βαίνει λίαν βραδέως αἰτία τούτου εἶνε καὶ ἡ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐφορείας καὶ δημογεροντίας διαφωνία καὶ αἱ ἐκ τῶν «γεννημάτων καὶ θρεμάτων» ἐπίμονοι ἀξιώσεις.

Ἐκ Πρεβέζης μετεδόθη εἰδήσις, ἣν ἀναγράφομεν ἀπλῶς χωρὶς νὰ δυνάμεθα νὰ ἐγγυηθῶμεν περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῆς. Ἐχει δὲ ὡς ἐξῆς:

Τὴν 9ην Αὐγούστου ἐπέτειον τῆς ἀναρρήσεως τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸν θρόνον, ὁ Ἑσάτ πασᾶς μετέβη πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Διοικητήριον μετὰ ἐπιτελείου οὐχί, ὡς ὄφειλεν, ἐξ ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἀλλὰ ἀξιωματικῶν ἄλλων σωμάτων, διὰ τοῦτο δὲ ὁ Ὁσμάν ἡρνήθη νὰ τὸν δεχθῇ. Ἐκτοτε τὸ μῖσος τοῦ Ἑσάτ ἐξήφθη ἐτι μᾶλλον, ἐκαρπαδόκει δὲ εὐκαιρίαν ἵνα ἐκδικηθῇ, ἐρεϊδόμενος δὲ εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν παρεχομένην ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱταλικῆς Πρεσβείας συνδρομῇ καὶ τὰς κατὰ τοῦ Ὁσμάν πασᾶ ραδιοῦργίας καὶ πρὸς μεταθέσιν του ἐνεργείας αὐτῆς, ἀπεφάσισε νὰ ἐξευτελίσῃ αὐτὸν διὰ τοῦ χειροκροτήριου καὶ τοῦ μᾶλλον παρανομοῦ τρόπου. Οὕτω δὲ παραλαβὼν τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς 10—12 χωροφύλακας τῆς ἐμπιστοσύνης του, μεταβαίνει περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν τοῦ Ὁσμάν πασᾶ, ἀπωθεῖ τὸν φυλάσσοντα σκοπὸν καὶ εἰσερχόμενος ἐντὸς, ἀρπάζει ἐκ τῆς κόμης τὸν ἡσύχως κοιμώμενον Ὁσμάν πασᾶ, τὸν ὁποῖον ἐκακοποίησεν ὡς τὸν ἐσχάτον τῶν ἀστῶν, καὶ διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ κακὸν ἔργον τοῦτο διάβημά του, συνέλαβε τὴν ὑπηρετρίαν Χαρίκλειαν ὑπηκόον Ἑλληνίδα, τὴν ὁποίαν ἀπέστειλεν, μέσον Πρεβέζης, εἰς Ἀκτιον, ἵνα παραστήσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ Γιλδίξ, ὅτι προέβη εἰς τὸ ἀπονεινομένον τοῦτο διάβημα χάριν τῆς ἐξευτελιζομένης θέσεως τοῦ Γεν. Διοικητοῦ, συζῶντος δὴθεν μετὰ πηλακίδος, πᾶν τὸ ὅποῖον, προκειμένου περὶ Τούρκων, οὐδαμοῦ τῆς Τουρκίας ἐλέγχεται, διότι οἱ πλείστοι τῶν πασάδων καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων διατηροῦσι γυναῖκας καὶ ὅμως οὐδεμία ποτὲ προσοχὴ ἔχει δοθῇ εἰς τὴν τοιαύτην διαγωγὴν των. Ὁ παρακοιμώμενος ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Ὁσμάν πασᾶ λογίας (τσαούσης) ἀπεπειράθη νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ Ἑσάτ, ἀλλ' ἡμποδίσθη ὑπὸ τῶν χωροφύλακων. Ἡ ἐκ τοῦ παραξιοπήματος τούτου, πρωτοφανοῦς εἰς τὸ στρατιωτικὸν χρονικὸν τῆς Τουρκίας, ἐν ἣ ἡ στρατιωτικὴ πειθαρχία εἶνε ἡ μεγαλύτερα ἀρετὴ τοῦ Τούρκου στρατιώτου, δημιουργηθεῖσα κατάστασις εἶνε οἰκτρὰ, πρὸς ἐξευτελισμὸν τῆς ἀνωτάτης Ἀρχῆς ἐν Ἰωαννίνους.

ΕΚ ΜΕΙΣΟΒΟΥ

τῇ 18 Αὐγούστου 1902

Τὴν εἰκοστὴν ὁδόσιν Ἰουλίου ἐνώπιον τοῦ Μητροπολίτου Γρεβενῶν Ἀγαθαγγέλου ἐνηργήθησαν, διὰ τρίτην φοράν, αἱ ἐκλογαὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν σχολείων μαζὶ ἐκ κληροδοτημάτων, καθ' ἃς ἐξελέγησαν ἑφοροὶ οἱ Νικόλαος Τσαλιμάνης, Γεώργιος Παπανικολάου, Τριαντάφυλλος Κονταβέλης, Γεώργιος Δημακῆς καὶ Βασίλειος Ζορμπᾶς. Ἐπὶ ἑκατὸν καὶ πλέον διέμεινεν ἐνταῦθα ὁ Μητροπολίτης Γρεβενῶν κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ προσεπλάθη μὲ ὅλους τοὺς γλυκοὺς τρόπους του καὶ τὰς πράγματι πατρικὰς συμβουλὰς του νὰ συμβιβάζῃ τοὺς εἰς δύο κόμματα διηρημένους Μετσοβίτας ἐστάθη ὅμως ἀδύνατον, τῆς περὶ τὸν Ζωαννόπουλον μερίδος μὴ

έννοουσης με κανένα τρόπον να ἔλθῃ εἰς συμβιβασμόν τινα με τοὺς ἀντιθέτους. Συνέταξε κανονισμὸν ἐκλογῆς, ἀπέκλεισε τοὺς ἐλεοδουμένους, τοὺς τοῖς ἱετροδιδασκαλοῦς καὶ τοὺς γύφτους ὡς καὶ τοὺς ἀνηλικίους, συνέταξε τακτικὸν κατάλογον τῶν μελῶν τῆς κοινότητος ἀνερχομένων εἰς τετρακοσία ἐξήκοντα πέντε, ἐκάλεσεν ἐγγράφως ὅλα τὰ μέλη τῆς κοινότητος πρὸς ψήφισμα καὶ προσήλθον μόνον διακοσικ τεσσαράκοντα πέντε μέλη καὶ ἐξελέξαν τοὺς ἄνω μνημονευθέντας ἐφόρους, τῶν λοιπῶν διακοσίων εἰκοσι ἀποσχόντων τῆς ψηφοφορίας. Τότε λόγος ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς δὲν ὑπάρχει διότι τὰ ψηφισάντα μέλη ἀποτελοῦσι τὴν νόμιμον πλειονότητα καὶ οὕτως, ἀπὸ τῆς εἰκοσθῆς ὁδοῦς Ἰουλίῳ εἰσέλθοντες εἰς τὴν κανονικὴν τροχίαν, ἀπ' ἧς ἐπὶ δύο ἔτη εἴχοντες παρστρατήγη. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν συνέβησαν μερικά παρσφάγουντα ἐκ μερῶν τῶν δυσπαρατηρήμενων ἀλλ' εὐτυχῶς παρήλθον ἄνευ ἀπεικταίου τινός. Τότε οἱ δυσπαρατηρήμενοι παρηγοροῦνται μετ' ἑαυτῶν ὅτι ἀκυρωθῶσιν ἐκ νέου καὶ αἱ ἐκλογαὶ αὐτὰς ὅπως καὶ αἱ δύο προηγούμεναι, ἀλλ' ὅς γινώσκουν ἀπὸ τὸ ἄλλο τὸ πλεῖστον ἐπέρας πλεονὶ ἡ δόξα τοῦ «Ἐγχερωμένου καὶ τῆς Ρίνος τοῦ Ἀγρόου», ὅπου διωρίζον ὅπου ἔροον ἦθελεν αὐτός. Ἡ νέα ἐφορεσία ἀποτελομένη ἐκ τῶν καλλιτέρων οἰκοκυρίων τοῦ Μετσόβου δὲν διαχειρίσθη τὰ κληροδοτήματα μετ' ἡμετέραν τιμωρίαν καὶ οὐκ οὐκονομικῶς. Διώρισε τοὺς ἐφόρους καὶ διδασκαλοὺς καὶ οἰκονόμους ἀπὸ τοῦ μισθοῦ τῶν τριακοσίων λίρας καὶ ὅτι οἱ προκάτοχοι εἶχον ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς δυσθεώρητα ὕψη. Τὴν καύσιον ὅλην καὶ τὰ τμήματα τοῦ Γερωντοκομείου τὰ ἐξέθεσαν εἰς μεσοδοτικὴν δημοπρασίαν δὲν θὰ ἀγορεύονταν τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὴν Κρισιῇ ὅσα ὅσα ἐπισπῶν ὁ ὕψιστος δὲν θὰ πρῶγῃ πλεονὶ μεζίδες εἰς τὸ Γερωντοκομεῖον ἀλλ' οὐτε καὶ κατέδωκε θὰ πῖνῃ εἰς τὸ ἔξῃς, θὰ περιωρίσθῃ δὲ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν ἰδικόν του τὸν Θεσσαλικόν τοῦ λῶντος πάντων διὰ τὴν μὴ τὰ πολυλογίᾳ φάνεται ὅτι ἡ νέα ἐφορεσία θὰ διαχειρίσθῃ τὴν κοινωτικὴν περιουσίαν ὡς μητέρα καὶ ὅχι ὡς μητριά. Τότε ἐξελέγησαν τὴν διαχειρίσιν τῶν πρῶν ἐφορῶν πῶς εὐρίσκουν ὅτι βοηθήματα δὲν ἐδίδοντες εἰς τοὺς δεομένους τοιούτων ἀλλ' εἰς ἀνθρώπους γυνεὶ καὶ καλῆς καταστάσεως ὡς παραδείγματος χάριν εἰς τοὺς Γεωργίου Κάλην καὶ Τέγον Πάνον ἀνθρώπους πῶς ἄλλοι ἡ δεομένους βοηθήματα ἐδίδον ἀπὸ μίαν λίραν μηνιαίως διὰ τὴν φροντίαν ὑπὲρ τοῦ εὐεργέτου τῆς Κοινότητος Σ. Ζωωνοπούλου καὶ τῆς συζύγου του τῆς μητρὸς τῶν πτωχῶν καὶ ὁρῶντων, εἰς δὲ τοὺς πραγματικῶς πένητας ἐδίδον μόνον τὰ Χριστούγεννα ἀπὸ δέκα ὀκάδες κλάμποι καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκτροπὰ καὶ σκανδαλώδη διέπρουν. Διὰ δὲ αὐτὸν ὅτι ἔχουν ἐλλείμα ὀκτακοσίων λιρῶν, δὲν ἐγένον ἐμὴς ἀκμήν ἡ ἐκκαθάρσις διὰ τὴν μάθωμεν ἐπαρκεῖς πῶς διετέθη τὸσον ποσόν. Δὲν ἐφάνε πῶς ἐξώδευαν τὰ κοινωτικά χρήματα αὐτῆς εἰς καὶ ὡς εὐτυχε ἀλλ' ἐδάνειζαν μάλιστα ἀπὸ τὰ ἱερὰ αὐτὰ χρήματα τοὺς εὐνοούμενους τῶν, οὕτως καὶ τὸν Στέργιον Νάκον ἐδάνεισαν τριακόσια λίρας καὶ τὰς πάρους δταν ἀποκτήσῃ αὐτὸς χρήματα. Εἰς δὲ ὁ Νάκος αὐτός ὁ ταχυδότης καὶ διαγγελεὺς τῶν πρῶν ἐφορῶν δταν ὁ Μανδρινός τοῦ κόμματος διαμῆνῃ εἰς Ἰωάννιν καὶ Τρικαλὰς, διότι ὅλος τὰς ὁδηγίας ἀπὸ αὐτὸν τῆς παίρνουν δὲν κάμουν τίποτε χωρὶς τὸν κύρ Στέργιον. Πᾶσι εἰς ἐδῶ διότι ἀνδράξω καὶ νὰ τὰ σκεπτομῶ ὅχι καὶ νὰ τὰ γράφω.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσαν ὁ Ἰωάννης Τσανάκας πρῶν ἐφορῶν καὶ ἄλλος ἐκ τῶν καλῶν δὲ Μεσοβιτῶν ὑπέφρην ὁ μηχανικός εἰς τὸ στρώμα ἐπὶ δύο ἔτη.

Ἀληπεῖς ἐφόροι εἰς τὴν περιφέρειαν Μετσόβου δὲν εἰκούσθη καὶ ὅλοι χάρις εἰς τὰ δραστήρια μέτρα τῶν ἀρχῶν. Ὅπως ἀπρόοπτος τὸ ἐνταῦθα τάγμα τοῦ στρατοῦ μετετέθη εἰς Ἰωάννιν λέγουσι ὅτι ὁ μπίμπας ἡγεῖται τοὺς Μετσοβίτας νὰ μὴ ψηφίσουν καὶ ὅτι ἔκκαμε διὰ τοῦτο παραστάσεις ὁ Μητροπολίτης Ἰε-

ρεῶν εἰς τὸν Βαλῆν Ἰωαννίνων, ἐγὼ ὅμως δὲν ἀντελήφθην καμμίαν ἐπιβόαν αὐτοῦ ἐκτός ἐνός ἐπιστάτου μετὰ τοῦ Τριανταφύλλου Κονταβέλη τὸν ὅποιον ἐγλύτωσαν ἀπὸ ἑνα γλῆντι ἐκλογικόν.

ΕΚ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

8 Αὐγούστου 1902

Ἡ ἀσφάλεια ἐν Δελφίνοι καὶ τῇ Ἐπαρχίᾳ Δρυϊνουπόλεως.—αἱ ποῖον λόγον οἱ ἀγάδες δὲν φοβούνται.—Ὁ δάκτυλος τοῦ ἑσπῆ παστ.—ἡλοπαὶ καὶ φόνος.

Βαρύνεται τις ἀκούων τὰ ὅσα εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Δρυϊνουπόλεως τῆς Ἐπείρου συμβαίνουσιν ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Δὲν γνωρίζει κανεὶς πῶς νὰ ἀποδῇ τὸ κακὸν αὐτό. Πλεῖστα ὅσα λέγονται. Βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι αἱ ἀρχαὶ δὲν ἐκτελοῦσι τὸ καθήκον των ἢ πρὸς τὸ θεσθῆναι. Ἐνθυμούμεθα τὴν ἐποχὴν τοῦ πρώην Καὶνὰ καὶ Ἀδουραχίου βεη. νῦν Λούρου. Πόση ἡσυχία, πόση τάξις ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δελφίνου. Ὅποια ἀντίθεσις σήμερον. Ὑποστηρίζεται βεβαίως ὅτι ἡ κατάσταση αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὴν σκόπιμον στάσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ καὶ ἀρμόδιου καὶ ὑπευθύνου διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν διότι θέλει νὰ ἐκθέτῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Βαλῆ, μετ' οὗ εὐρίσκειται εἰς διάστασιν. Εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ Βαλῆς φάνεται καλῶς ἐντιμῶν τὰ πράγματα καὶ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν καὶ διότι τὰ κακὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου, τὰ ὅποια εἶναι αἱ ἀπανταχοῦ βέβηδες καὶ ἀγάδες, τοὺς ὅποιους πολλὴ περιφρονεῖ. Τοῦτο ὡς κινεῖται, ἐπράξε προσφάτως καὶ ἐν Δελφίνοι ἐπιτιμῶντας τοὺς γνωστὸς βέβηδες καὶ Ἀγάδες διὰ τὴν ἀσφαλίαν καὶ ὑπερβολοῦν ἐξ ἰδιοτελείας στάσιν τὸν πρὸς τοὺς χριστιανούς. Ἀλλὰ τῷτο παρώρηνσε τοὺς τιμωροὺς βέβηδες καὶ ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ διηγεσίς τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ὀφείλεται εἰς αὐτοὺς, διότι θέλουν νὰ ἐκθέσωσιν τὸν Βαλῆν καὶ ὅτι πρῶτον τοῦτο τῇ ἐπινεύσει τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ Ἰωαννίνων, ὡς εἰρηται. ὁ ὅποιος ὡς Ἀλδανὸς ὁμόθητος ὑποσχεταὶ αὐτοῖς νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ κατὰ τύπους κράτος τῆς ἐσχυρῆς των!

Εἶνε ἀνὰ τὴν ἐποχὴν τὰ ὅσα εἰς τὴν ἀπέναντι ἐπαρχίαν Δελφίνου συμβαίνουσι καὶ ἀναγράφω ὡς ὅσα καὶ ὅπως ἡ μνήμη διετήρησε ταῦτα ἐκ διηγήσεων ἐπιβήτων ἐνταῦθα ἐλθόντων.

Εἰς τὴν Κράβη ἀπεβύρουν οὐλοκλήρον καραβάνι ἀγωνιστῶν Σωτήρος ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ ἐν πλῆρῃ ἡμέρᾳ. Τὴν ἐπομένην μετέβησαν εἰς τοὺς μύλους Δελφίνης καὶ ἀπὸ ἀπεβύρουν τὸν ἑνα μετέβησαν εἰς τὸν ἕτερον, τοῦ ὁποίου ὁ μολωθρὸς, ἐκ Δροβιάνης ὁρμώμενος γενναῖος ἀνὴρ, ἐπυροβόλησε κατ' αὐτὸν πληγώσας ἑνα ἐξ αὐτῶν θανάσιμῶς μετ' ὁ ἐτρέπτησαν εἰς φυγὴν παραλύντες τὸν πληγωμένον.

Τὰς αὐτὰς ἡμέρας εἰς θέσιν Σταυρῶν Δροβιάνης ἀπεβύρουν πάντας ὅσους εἶχον μεταβῆ, χάριν τῆς ἐν Δροβιάνῃ τελευτήσαντος πανηγύρεως τῆς Σωτήρος, πρὸς πώλησιν διαφόρων ἀντικειμένων ἐξοικονομητικῶν δὲ οἱ αὐτοὶ 14 ἐν ὅλῳ φάνεται ἐκλεψάν δύο ζῶα εἰς Αἰθῶν καὶ αἰγοπρόβατα εἰς Βιλαλῶν, εἰς αὐτὸ δὲ τὸ Δελφίνον κατὰ τὴν νύκτα ἀφῆσαν δύο ζῶα.

Ταῦτα δυνήθησαν νὰ ἀπομνημονεύσω ἐν γένει δὲ εἶνε βεβαιότατον ὅτι ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐκεῖ εἶνε ἐκφυλισμένη καὶ ἀναριθμητικῶς θὰ προκύψῃ καὶ μεγαλείτερα.

ΟἷΕ ΚΑΤΑ ΤΟ Τρέχον ἔτος ἐπῆλθεν ἀλλοίωσις τις ἐν τῇ στρατιωτικῇ τῆς Ἐλλάδος βίῃ. γράφει ὁ «Νέος ἐλευθερὸς τύπος» τῆς Βιεννης. Τὸ ἐπίσημον ἐξαγγέλλον τὸν ἐνεργητικὸν μερικὸν ἐπιθεώρησιν ὡς καὶ τῆς γενικῆς ἐπιθεωρήσεως θὰ συνίσταται εἰς τοὺς συνήεις προβλεπόμενους, γινόμενους κατόπιν κομματικῶν καὶ προσωπικῶν συστάσεων ἐπὶ ζημία τῆς στρατιωτικῆς υπηρεσίας. Οὐδεμία θὰ συντελεσθῇ μεταβολὴ ἐν τῇ βίῃ τῶν ἀξιωματικῶν, ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ ἐν γένει στρατεύματος. Ὡς μέλλοντες στρατηγὸν θεωροῦνται ἀπὸ τοῦδε, πλὴν τῶν ἄλλων, ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτι-

κῶν ὑπουργὸς Κόρπας, ὁ Νικ. Σμύλντης, καὶ ὁ ἐπιτελεστής Σαπουντζάκης, ὁ συνεργάτης τοῦ Διαδόχου ἐν τῇ μεταρρυθμιστικῇ αὐτοῦ ἔργῳ. Ἡ Γενικὴ Διοίκησις τοῦ στρατοῦ δὲν ἀπέδωκε μέχρι τοῦδε τοὺς ἀγαθοὺς καρπούς, ὡς πολλοὶ ἤλπισαν. Τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν ἐξοικονομῆται μετὰ ζήλου ἀσφαλισμὸν εἰς πολιτικὴν ἢ ἐκπαιδεύσει τῶν ἀνδρῶν δὲν ἐγένετο ἐμβριθεστέρῃ οὔτε παγιωτέρῃ ἢ πειθαρχίᾳ, ἢ ἐπείγουσα δὲ τοῦ πολεμικοῦ ὅλκου ἀνανέωσις ἐν οὐδενὶ ἐπετελεσθῇ κλάδῳ. «Μεγάλως ἔμως θὰ ἡδύοντο τὸν Διάδοχον» οἱ ἀποδιδόντες αὐτῷ τὰς ἀνατιρητήρας ταύτας ἀποτυχίας. Ἡ ἀνθρώπις τῶν κακῶς ἐχόντων ἀπαίτει πολλὰς δυνάμεις τὴν διαρκὴ καὶ σοβαρὰν συνεργασίαν ὑπὸ ἐνῆαντι τινι κεντρικῷ ὁδηγῶν, ὁ δὲ διάδοχος ἐν τῇ ἀχαρίστῃ αὐτοῦ ἀξιώματι ὡς γενικῷ ἀρχηγῷ οὔτε ἀρκούντων ἰσχυρὸν δύναται νὰ συγκεντρώσῃ, οὔτε ὑπεστηρίχθῃ σθεναρῶς ὑπὸ τοῦ Στέμματος καὶ τῶν ὑπουργῶν. Ἡ γενικὴ διοίκησις, συμφώνως πρὸς τὰς νομίμους αὐτῆς βάσεις, δὲν ἀποτελεῖ ἀναπαύειν τινὰ καὶ αὐτοῦπαρκοῦν ἀρχήν, ἀλλ' εἶτε ὑποκείται εἰς τὸ ὑπουργεῖον, εἴτε συνεργάζεται μετ' αὐτοῦ. Καθ' αὐτὸν τὸν τρόπον μέγα μέρος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προθυμίας τοῦ ἐκαστοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν. οἱ δύο δὲ ὑπουργοί, οἵτινες διηθύνον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Θεοτικῶν, ἀπέβλεπον πρὸς διαφόρους ὅλους ἢ ὁ Διάδοχος σκεπτοῖς. Ἐν διαστήματι μίαν ὁλοκλήρου τριετίας οὐδὲ ὡς πρὸς τὰς βάσεις τοῦ νέου στρατιωτικοῦ ὁργανισμοῦ ἐπετεύχθη συμφωνία μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως. Τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου κατηνάλωθη εἰς ὑπερσυστάσεις διαφωνίας, αἵτινες κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξομαλύνθησαν εἰς βάρος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ εἰς τινὰς μεταρρυθμίσεις παλαιῶν συστημάτων καὶ ἀμερῶδους πρακτικῆς ἀξίας. Ἐκ τῶν προτέρων ἦτο καταφανές ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος οὔτε μετὰ τὸν καταστρατιωτικὸν πόλεμον θὰ παρέκλινεν ὡς πρὸς τὰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς ὑποθέσεις, τῆς «συμβατικῆς ἐπιπορευτικότητος, ἥτις στερεῖ αὐτὸν μὲν πάσης πρωτοβουλίας, διανοίγει δὲ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς εὐρὴν στάδιον ἐνεργείας, καίτοι ὁ θεμελιώδης τοῦ κράτους νόμος ἀντικαταστήσῃ ὁλοκλήρως τὸ σύστημα τοῦτο. Ἄν τὰ πράγματα ἐπρόκειτο νὰ λάβωσιν ἄλλαν τροπὴν, θὰ ἦτο ἐντελὴς περιττὴ ἡ δημιουργία τῆς γενικῆς τοῦ στρατοῦ διοικήσεως. Καὶ σήμερον ὁ ἀνότατος στρατιωτικὸς ἀρχὼν κατὰ τύπους μόνον ὑφίσταται, διὸ καὶ ἐλλείπει ἀνὴρ τῶν στρατιωτικῶν κέντρων, ὅπου νὰ δύναται νὰ διαπλάσῃ τὸ στράτευμα συμφώνως πρὸς μεγάλας καὶ διαρκεῖς ἀρχάς, οὐχὶ δὲ πρὸς στιγμιαίας κομματικὰς ἢ προσωπικὰς ἀπαιτήσεις. Ἐκ τῶν μεγάλων αὐτῆς ἐθνικῶν πόθων ὁλίγους μόνον ἐλησμώνησεν ἡ Ἑλλάς, ἀπέναντι δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιβουλῆς νὰ φαντασθῇ πάντοτε, ὅτι ἀποτελεῖ σπουδαῖον παράγοντα μετὰ τῶν βαλκανικῶν δυνάμεων. Καὶ ὅμως ὑπὸ τὸ κρατοῦν σύστημα, οὔτινος ἡ μετατροπὴ δὲν φάνεται πιθανή, δύναται νὰ παρατάξῃ μόνον εἰκοσάχιλινους ἀνδρας καλῶς ὁπλισμένους καὶ ἡσυχμένους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐπιτελλοῦσιν ἐκ Σόφιας, ὅτι μέγας ἐξέθισμός βασιλεύει εἰς τοὺς στρατιωτικὸς κύκλους συνεπείᾳ τῶν καταθλιπτικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως. Βεβαιούται, ὅτι πρὸς κατευκαρπὸν τῶν πνευμάτων τὰ πρὸς ἡ Κυβέρνησιν εἰς προβλεπόμενους μετὰ τῶν ἀνωτέρων βαθυρόρων καὶ εἰς ἀμοιβαίας μεταλήψεις.

Ἡ ἀποβολὴ τῆς Τσαρίνας ἀνεστάτωσε τὴν ρωσσικὴν αὐλήν. Ὁ ἰατρὸς καὶ τρεῖς μάλιστα εὐρισκόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τσαρίνας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγκυμοσύνης ὑπέστησαν εἰς δυσμένειαν καὶ ἀπεμακρύνθησαν. Ὁ Τσάρος εἶνε καταλυπνέμενος. Οἱ ἐπαναστάται ἐπωφελοῦνται τοῦ ἀτυχήματος, διαδίδοντες ὅτι ὁ θεὸς ἐγκατέλειπε τὴν Τσαρίαν, ἀρνούμενος αὐτὸν ἀρετὰ τέκνα. Ὑπάρχει δὲ ἡ πρόληψις

ἐκ μίᾳ ρωσσικῇ οἰκογένειᾳ μείνῃ ἄνευ ἀρετῆς εἶναι κατηραμένη ἐκ Θεοῦ. Περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀποβολῆς τῆς Τσαρίνας ἀναφέρεται τὸ ἔξῃς: Ἡ Τσαρίνα, εὐρισκόμενη εἰς τὸ Τσάρσκο Σέλο, ὁλοθῆκε καὶ ἔπεσε πλησίον τῆς μικρῆς δεξαμενῆς ὅπου ἔπαίνον αἱ θυγατέρες αὐτῆς, κύματα νὰ λάβῃ τὴν μικροσκοπικὴν ἐν τῇ τοῦ ὕδατος λέμβον. Ἐπανεληθῶσα εἰς τὰ ἀνάτορα κατελήθη ὑπὸ πόνων καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἀπέβλεπεν. Ἡ ἐντύπωσις εἰς τὴν αὐλήν ὑπῆρξε βαθεῖα θλιβερά. Οἱ ἰατροὶ φεβουῖνται, ὅτι ἐνεκα τῶν συχνῶν τοκετῶν ἡ Τσαρίνα θὰ καταστῇ ἀνίκανος ἐφεξῆς πρὸς τεκνοποιήσιν.

Αἱ σχέσεις μετὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ Ρουμανίας εὐρισκόμεναι λίαν τεταμέναι πάλιν ἐνεκα τῆς ἀποφάσεως τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως νὰ κλείσῃ τὸ ἐν Δουρὺτῳ Βουλγαρικῷ σχολεῖν. Ἡ Βουλγαρία ἀπειλεῖ ὅτι θὰ λάβῃ παρόμοιον μέτρον διὰ τὰ ἐν Σόφια Ρουμανικὰ σχολεῖα.

Ἡ εἰς Πάξιν ὑποδοχὴ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐκ μέρους τῶν Πολωνῶν κατόπιν ὑπῆρξε ψυχροτάτη. Αἱ κατοικίαι καὶ τὰ ξενοδοχεῖα ἦσαν ἄνευ σημαίων. Τὰ πολωνικά φυλλά ἐξεδύθησαν μετὰ πένθος ὑπὸ τὴν πύρρῳσιν τῆς 1100ς ἐπετείου τῆς διακομῆς τῆς Πολωνίας.

Εἰς τὴν Ὀδησσὸν ἐδολοφονήθη ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου ὑπὸ τινος μέλους τοῦ ἐπαναστατικῶν κομιτάτου ὁ πρίγκηψ Καπίνδρη. Ὁ δολοφονηθεὶς πρίγκηψ ἐφάνη ὁλόκατος εἰς τὴν καταδύωσιν τῶν ἐπαναστησάντων χωρικῶν.

Οὐδὲν ἄξιον λόγου πολιτικὸν γεγονός ἐπετελέσθη κατὰ τὸ δεκαπενθήμερον καθ' ὃ ἡ «Φωνὴ» δὲν ἐξεδίδετο, ὥστε νὰ ἀσφαλῇ μὲν εἰς τὴν ἀναγραφὴν αὐτοῦ. Οἱ στόλοι μόνον Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, κινούμενοι εἰς τὴν Μεσόγειον, παρέσχον ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἀποροῦντας εἰδησιολόγους νὰ καταρτίσωσι σπείδᾳ διάφορα καὶ παρακινδυνωμένα ἄτινα ἀπέδωκαν ἐναλλάξ εἰς τὴν Ρωσίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ρωσίαν. Οὐδὲν ὅμως τούτων στηρίζεται ἐπὶ ἀληθείας. Συνεπὶς ἡ πολιτικὴ κατάσταση εἴμεναι ἀμετάβλητος καὶ εἰς ἀκρὸν ἥμερας. Ἐπὶ τῆς τῆς γαλήνης ταύτης τὸ εἰς Ρωσίαν καὶ Γερμανίαν ταξίδιον τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὅπερ ἐγένετο ἀφετηρία ἐκδηλώσεων θερμῶν ὑπὲρ τῆς τήρησεως τῆς εἰρήνης. Ἐπὶ πολὺ δὲ ἡ δημοσιογραφία θὰ στερεώσῃ τοῦ πλεονεκτήματος τῆς προχρῆς εἰρήνης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἡττημένον διὰ μυθοπλασίας καὶ φανταστικῶν γεγονότων. Τούλαχιστον, ὡς ἔχουν νῦν τὰ πράγματα οὐδεμία περιπλοκή διαφαίνεται ἐν τῇ Παγκοσμίᾳ πολιτικῇ καταστάσει. Οἱ δὲ βούλγαροι, οἵτινες ἡπείλουν νὰ ἀναστατώσωσιν τὴν Μακεδονίαν, καὶ διεγείρων εἰς τὸν πότον τὴν ἀντιζηλίαν τῶν ἄλλων γειτόνων, φροντοῦν ἀποβαλόντες τὴν ἄλλοτε ἐπικρατοῦσαν ταύτην ἀπόφασιν. Καταγίνονται νῦν περτωδῶς διὰ τὰς ἐφορὰς τῆς Σίπκας, τὰς δικαιοσύνης καὶ τὰς προπαρασκευῆς τῶν ρώσων στρατηγῶν καὶ πολιτικῶν οἵτινες πανστρατιῶς θὰ κατελθῶσιν εἰς Βουλγαρίαν. Τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν προτέραν αὐτοῦ ζωηρότητα τῇ ἐπαύριον τῶν ἐφορῶν τῆς Σίπκας. Αἱ θερμαὶ τῶν Βουλγάρων κεφαλαὶ θὰ ἐπαναλάβωσι τὸν ἀγῶνα ἐχόντες ὡς γνώμονα «τὴν αἰτοῦντι δοθήσεται καὶ τὴν κρούντι ἀνιμῆσεται». Οἱ Βούλγαροι καὶ αὐτοὶ καὶ κρούουν μετὰ θρασυτητος. Ὁ ποῖον ἔσεται τὸ ἀποτέλεσμα, ἐκ δὲν γινώσκουν αὐτοὶ, θὰ γινώσκωσι τουλάχιστον ἐκείνοι ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζουσι τὰς ἐλπίδας καὶ προσδοκίας αὐτῶν.

Οἱ ρώσοι στρατηγὸι οἵτινες, εἰς πενήκοντα ἀνερχόμενοι, θὰ παρεμβῶσιν ἐν Σίπκᾳ θὰ κρίνωσιν ἐκείνους οἱ βούλγαροι ἐπετελέσαν τῶς στρατιωτικῆς προόδους ὥστε νὰ βάσισιν ἐπ' αὐτὸν μέλλοντων στρατιωτικῆς ἐπιχειρήσεως. Ὁ στρατὸς εἶνε ἡ δυνάμει τὸν ἐθνῶν. Ὁ στρατὸς εἶνε ἐκεῖνος ὅστις ἐκ φόβου τῆς ρωσικῆς ἀντιρροῦσας παρατείνει τὴν εἰρήνην, καὶ αὐτὸς πάλιν ἀνυφί τὰ Κράτη. Ἄνευ στρατοῦ οὐδὲν κράτος δύναται νὰ ζῇ καὶ νὰ διεκδικήσῃ τὰ καταπατούμενα δίκαια αὐτοῦ. οἱ βούλγαροι καλλίστα γινώσκουσι τοῦτο. Αἱ αὐτὸν τὸν λόγον θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις ἐν Σίπκᾳ ἐνῶπιον τῶν ρώσων 60 χιλ. βουλγάρων στρατιωτῶν. Ἡμεῖς, μετὰ τὸ πόλεμον—πέντε ἔτη ἐν ἀρχαίᾳ παρῆλθον—φωναζόμεν περὶ ἀναδιοργάνωσιν, περὶ ἀνασυντάξεως, περὶ ... περὶ ... κτλ. Ἀλλὰ ἐντὸς πέντε ἐτῶν θὰ εἶχον δημιουργήσῃ στρατὸν ἀξιωμαχῶν καὶ παρέχοντα ἐλπίδα. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἡμεῖς οὔτε μίαν ὁδὸν οὐδὲν ἡγοράσαμεν. Τοῦναντίον ἐπλουτίσαμεν τὸ κράτος μετὰ ἀπειρίαν στρατηγῶν καὶ ἄλλων βοηθῶν ἀρχόντων. Ἐπικρατούμεθα δὲ, κατόπιν τῶν ὁνείρων ἡμῶν ἐπὶ τῇ φαντασίᾳ ἡμῶν, εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμολογῇ ὅτι εἰς ἀδύνατον νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν πρόσδοκον. Τὸ δὲ χεῖριστον καταγινόμεθα νὰ εὐωμεν τὰ αἷτια τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Αἷτια ταῦτα εἰσὶν ὅτι οὐδὲν οὐδὲν καλὸν ἐπιτελεῖται. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος, ὁ ἐλληνικὸς λαὸς, ὁ Ἕλληνας σῶμα εἶνε ἀμέτοχος αὐτῶν. Ὁ λαὸς συνεσφάρεν, ἐπὶ περὶ αὐτοῦ ἐλητήθη, αἱ φυλακαὶ κατὰ χιλιάδας ἐφίλοξενον ἐκείνους οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν ἐγκαίρως νὰ ἀποστασῇ τὰς πρὸς τὸν δημοσὶον ὀφειλάς των. Διὰ τοῦτο εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἡρνησώμεν διὰ τὴν μὴ ὑπαρξίν στρατοῦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐκ Πετρούπολεως ἀνεχώρησεν εἰς Δανίαν, ὁ δὲ Διάδοχος ἀρκεῖται εἰς Ἀθήνας αὐρίων ἡ μεθαύριον.

Ἡ Τηλεγραφικὴ ἡγέλη ἐκ Ναυπλίου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ὅτι ἐπαγγέληται ἐκ Μελίτης ὁ Ἀγγλὸς Ναυάρχος Δόμβιλ. Οὗτος ἐδήλωσεν εἰς τὸν Ναυάρχον Ἀργολίδος, ὅτι ἐκπλεῖ ἐκ Ναυπλίου ἡ αὐτοῦ προσωρινή σμηνή ναυαρχίας τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, ἵνα εἴω τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου προῦπαντήσῃ τὴν ἐρχομένην σμηνήν τῆς Μάγχης, μετ' ἧς θὰ ἐνωθῇ καὶ θὰ προορμηθῇ πάλιν ὁ μέγας οὗτος στόλος, ἀποτελούμενος ἐξ 96 πολεμικῶν σκαφῶν, εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ναυπλίου. Ἐκεῖ δὲ θὰ παραμείνῃ μερὶς τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου, ἐκτελὼν γυμνάσια.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐνεκρίνεν ὅπως ἐπιβληθῇ αὐστηρὰ ἰατρικὴ ἐπίσκεψις εἰς τὰς ἐκ Ναυπλίου, τοῦ κόλπου αὐτῆς, τῆς Βάρης, τοῦ Πόρτο-Λεοναῦ προελαύσεις μετὰ ἀπολυμάνσεως τῶν ἀποσκευῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν τῆς γ' θέσεως. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προέβη ἡ Κυβέρνησις ἐπειδὴ ἐπιβλήθησιν κατὰ σεις τῶν ἐξ Αἰγυπτῶν προσελευσάντων καταστρατηγούντων, ἐρχομένων πολλῶν ἐπιβατῶν μετὰ Ἰταλίας, χωρὶς νὰ ὑποστῶσι καθαρὴν τινα αὐτοῦ.

Κατ' ἐπίσημον πληροφάνειαν ἐκ Κωνσταντινῶν, ἡ ὁθονικὴ Κυβέρνησις μετὰ τῶν γενομένων παραστάσεων τοῦ κ. Μαυροκαράτου πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν διετάξε τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἀμετακινήτων πλοίων τὰ ὅποια εἶχον συλλεθῇ εἰς τὰ παράλια τῆς Ἐπείρου. Μετὰ τὴν διαταγὴν ταύτην ὁ διοικητὴς τῆς Η

Ὁ ὑποδιευθυντής τοῦ Λογιστηρίου
Δ. Δ. ΠΑΡΑΧΩΣ